

Sygnatura akt VI Ka 47/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **8 kwietnia 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Sędziowie SSO Bożena Żywioł (spr.)

SSO Krzysztof Ficek

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Bożeny Sosnowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r.

sprawy **J. G., syna J. i A.**

ur. (...) w W.

oskarżonego z art. 288§1 kk, art. 190§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 30 października 2013 r. sygnatura akt IX K 286/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- czyn zarzucony oskarżonemu w punkcie II aktu oskarżenia, a przypisany mu w punkcie 1 wyroku kwalifikuje z art. 124 § 1 kw i na podstawie art. 124 § 1 kw wymierza oskarżonemu karę aresztu w wymiarze 15 (piętnastu) dni, zaś na podstawie art. 124 § 4 kw orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz Ł. G. kwoty 260 zł (dwustu sześćdziesięciu złotych) stanowiącej równowartość wyrządzonej szkody,

- za czyn zarzucony oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia, a przypisany mu w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 288 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- uchyla punkt 3 i na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu w punkcie 2 zaskarżonego wyroku i w punkcie 1 tiret 2 niniejszego wyroku i orzeka karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

- orzeczony w punkcie 4 obowiązek naprawienia szkody ogranicza do kwoty 500 zł (pięciuset złotych);

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. Z. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

VI Ka 47/14

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30 października 2013r., sygn.akt IX K 286/13, apelację wniósł obrońca oskarżonego.

Zarzucił orzeczeniu obrazę prawa procesowego, a to:

-art. 5 § 2 kpk, poprzez rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonego wątpliwości, co do wystąpienia u niego trwałych zmian neurologicznych i psychicznych związanych z długotrwałym nadużywaniem alkoholu, czyli okoliczności mającej wpływ na rozpoznanie znaczenia czynu i zdolność pokierowania swoim postępowaniem,

-art. 193 kpk, przez oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego neurologa dla wykazania, czy fakt długotrwałego uzależnienia oskarżonego od alkoholu mógł wywołać trwałe zmiany neurologiczne i psychiczne w sytuacji, gdy okoliczność powyższa miała znaczenie dla wymiaru kary,

-art. 168 kpk, przez pominięcie faktów powszechnie znanych, a to skutków długotrwałego nadużywania alkoholu.

Zarzucił także niesłuszne niezastosowanie środka probacyjnego i orzeczenie wobec oskarżonego kary bezwzględnej pozbawienia wolności w sytuacji, gdy istniały podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania tej kary.

Stawiając takie zarzuty apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów apelacji, jednak z uwagi na zmianę stanu prawnego wynikającą z nowelizacji przepisów kodeksu wykroczeń dokonał zmian zaskarżonego wyroku, które zostaną omówione później.

Sąd odwoławczy uznał, że kwestia stanu psychicznego oskarżonego w czasie czynu została w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśniona w toku przeprowadzonego postępowania. Oskarżony został poddany badaniom przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Z treści wydanej przez nich opinii wynika, że biegłym były znane okoliczności wskazywane w zarzutach apelacji, a mianowicie, że oskarżony od dłuższego czasu nadużywa alkoholu, że w związku z tym został nawet skierowany sądownie na przymusowe leczenie odwykowe. Biegli stwierdzili u oskarżonego uzależnienie od alkoholu oraz, że w chwili czynów oskarżony z uwagi na stan nietrzeźwości miał znacznie ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i znacznie ograniczoną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem, które jednak co najmniej mógł przewidzieć.

Przeprowadzając badania oskarżonego oraz analizując akta sprawy biegli nie dopatryli się konieczności przeprowadzenia dodatkowych badań np. neurologicznych, dla oceny stanu zdrowia oskarżonego, z czego wnioskować należy, że bez takich badań byli w stanie ocenić stan psychiczny oskarżonego.

Apelujący dowodząc potrzeby przeprowadzenia badań neurologicznych nie wskazał - poza podkreśleniem, że powszechnie wiadomo, iż długotrwałe nadużywanie alkoholu wywołuje prawdopodobieństwo takich zmian w układzie nerwowym, które mają wpływ na proces decyzyjny uzależnionego i możliwości rozpoznania przez niego swoich czynów - konkretnych okoliczności świadczących, że u oskarżonego wystąpiły mankamenty nie stwierdzone przez biegłych, do których opinii obrońca w ogóle się nie odniósł.

W sytuacji, gdy opinia biegłych, co do wystąpienia okoliczności, o jakich mowa w art. 31 § 3 kk jest jednoznaczna, twierdzenia apelującego, że zagadnienie stanu poczytalności oskarżonego nie zostało wyjaśnione są nie tylko nietrafne, ale wręcz niezrozumiałe. Podkreślenia wymaga bowiem, że obrońca w żaden sposób nie zakwestionował wywodów zawartych w opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego.

Jak to już zasygnalizowano, pomimo nieuwzględnienia apelacji, Sąd Okręgowy dokonał jednak reformacji zaskarżonego wyroku, a to z uwagi na fakt, że ustawą z 27 września 2013r.- O zmianie ustawy – kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw / Dz.U. z 2013r. poz 1247/ podniesiono granicę wysokości szkody w przypadku tzw czynów przepołowionych, do których należy zniszczenie mienia. Zgodnie z aktualnie obowiązującym brzmieniem art. 124 § 1 kw zniszczenie mienia, gdy wartość szkody nie przekroczy 1/4 minimalnego wynagrodzenia /to jest wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie ustawy z dnia 10.10.2002r. O minimalnym wynagrodzeniu za pracę/ stanowi wykroczenie. Od 1 stycznia 2014r. kwota minimalnego wynagrodzenia to 1680 zł /tak Rozporządzenie Rady Ministrów z 13 września 2013r. w sprawie minimalnego wynagrodzenia za pracę w roku 2014. Dz.U. Z 2013r. Poz 1074/.

Z powyższego wynika, że zniszczenie mienia wartości 260 zł stanowi obecnie wykroczenie z art. 124 § 1 kw, a nie przestępstwo z art. 288 § 1 kk.

Dlatego też sąd zmienił pkt 1 zaskarżonego wyroku w zakresie kwalifikacji prawnej czynu popełnionego w dniu 20 stycznia 2013r., zarzuconego oskarżonemu w pkt II aktu oskarżenia i wymierzył mu za to wykroczenie karę 15 dni aresztu, a na zasadzie art. 124 § 4 kw orzekł obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonej równowartości szkody.

Wymierzając taką karę sąd odwoławczy miał baczenie na stopień społecznej szkodliwości czynu, działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu, jego uprzednią karalność negatywnie charakteryzującą sposób życia przed popełnieniem czynu, jak również, to że było to ponowne zniszczenie mienia na szkodę tej samej osoby.

W ocenie sądu okoliczności te czyniły celowym wymierzenie oskarżonemu kary najsurowszego rodzaju.

Konsekwencją omówionej wyżej zmiany było wymierzenie oskarżonemu kary za przypisane mu w pkt 1 przestępstwo popełnione w dniu 6 stycznia 2013r., orzeczenie nowej kary łącznej pozbawienia wolności oraz ograniczenie obowiązku naprawienia szkody, którego podstawą był art. 46 § 1 kk, do kwoty 500 zł.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwo zniszczenia mienia Sąd Okręgowy uwzględnił na korzyść oskarżonego przyznanie się do tego czynu, a na niekorzyść działanie pod wpływem alkoholu, uprzednią karalność sprawcy, a także okoliczności zdarzenia: oskarżony udał się na posesję swej byłej żony, bez powodu zaczął wybijać kolejne szyby w oknach wywołując paniczny strach pokrzywdzonej oraz córki stron.

Wymierzając karę sąd odwoławczy miał też na względzie wymiar kary orzeczonej przez sąd pierwszej instancji za ciąg dwóch przestępstw obejmujący przedmiotowy występki.

Orzekając o karze łącznej zastosowano natomiast najkorzystniejszą dla oskarżonego zasadę pełnej absorpcji.

Nie znaleziono żadnych podstaw, aby wobec oskarżonego stosować dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Oskarżony w przeszłości korzystał już z takiej instytucji dwukrotnie. W obu przypadkach swoim nagannym zachowaniem w okresie próby doprowadził do zarządzenia wykonania kar dowodząc tym samym, że przyjmowanie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej było nietrafne.

Brak zatem podstaw do uznania, że oskarżony, który nie wykorzystał dawanych mu w przeszłości szans, zasługuje na ponowne warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności. Oskarżony nie zmienił trybu życia i nie starał się wdrożyć do przestrzegania prawa, zatem nie daje gwarancji, że w przyszłości nie popełni ponownie przestępstwa.

Wyrok Sądu Okręgowego zawiera rozstrzygnięcie o kosztach obrony z urzędu oparte o przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r.

Oskarżony został zwolniony od ponoszenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze z uwagi na swoją sytuację majątkową.